

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Guds Naade-Soels Aarvaagenhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Guds Naade-Soels Aarvaagenhed", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid78850.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 67. *)

Guds Naade-Soels Aarvaagenhed,
Dens Omhu og dens Møie,
Fra den stod op, til den gaaer ned,
Kun seer Hans Forsyns Øie,
Men i Hans Vingaard, trindt paa Jord,
De kaldte see dog Straale-Spor
Af Solen i det Høie!

I Verdens Morgen-Stund opgik
Det Lys, vi Livet skylde,
Sin Middags-Glands og Kraft det fik
Dog først i *Tidens Fylde* ,
Da *Morgen-Røden* , evig from,
Ved Midnats-Tid til Verden kom,
Paany den at forgyldte!

*
- 162

Da planted sig en Vingaard ny
Gud Fader paa det Lave,
Og Arbeids-Folk i Morgen-Gry
Han leied til sin Have,
Men leier immer Fleer og Fleer,
Som ledig Han paa Torvet seer,
Dem lover Gunst og Gave!

Det lakked alt mod Aften brat,
Da ogsaa os han leide,
Vel snart vi har den sorte Nat,
Da Ingen kan arbeide;
Vi ledig stod den hele Dag,
Til Tidsfordriv vi sov i Mag,
Naar ei vi laae i Feide!

End er der dog paa Nattens Rand
En Times-Tid tilbage,
Og gjør vi kun det Lidt, vi kan,
Som gamle Folk og svage,
Da faae vi hvad *Han* kalder *Ret* ,
Som, gavmild, sig forregner let,
Vil heller gi'e end tage!

Ja, *Vingaards-Manden* , hovedrig,
Og fremfor Alt paa *Naade* ,
Den *Sidste* gjør den *Første* liig,
Det er en herlig Gaade,
De Lærde ei den løse kan,
Men alle *Smaa* har den Forstand,
At *Nøglen* er *Guds Naade*!

Ja, Gud! hvad er dog al vor Daad,
Vor Tanke og vor Tale,
Vort Anslag og vort Hjertes Raad,
Naar deiligst vi dem male?
163 Naar Du os i *dit Lys* beseer,
Forvandles strax til Støv og Leer
Det Guld, hvoraf vi prale!

Og Hvem har saa vel gjort det Leer?
Og Hvem gav det Guld-Farve?

Kan uden Liv vi flytte Fjer,
End sige Plov og Harve?
Kan *af os selv* med Kraft og Held,
Vi slaae vor Synd og Død ihjel,
Med *Selv-Tægt* Himlen arve!

O Gud! vi er jo først og sidst
Et Værk kun af din *Naade* ,
Thi maa den baade her og hist
For vore Kaar vel raade,
Og har til Redskab *Den* os brugt,
Vi høste jo Dens Arbeids Frugt,
Naar vi faae *Løn af Naade!*